

nærmere fastsatte Regler beregnet Gennemsnitsværdi af Varen". Men i denne Gennemsnitsværdi kommer ogsaa den arbejds-skabte Værdi med. Jeg kan tilsige det ærede Medlem, at der vil blive tilstræbt en saa stor Ensartethed som muligt mellem Beskatningen af de af Selvrullerne frembragte Varer og de af Industrien producerede.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 95 Stemmer imod 2.

Anden Næstformand (Parkov): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov af 30. Juni 1919 om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4346).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Johannes Lou, Carlsen-Skiødt og Christmas Møller:*

Ny Paragraf.

Efter § 2 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„§ 7, 1ste Stykke, i den ovennævnte Lov affattes saaledes:

„Adgang til Behandling og Ophold paa de i §§ 2 og 4 nævnte Anstalter har foruden de i § 5 a. nævnte Personer endvidere alle saadanne Patienter, som med Hensyn til Indfødsret eller fast Ophold her i Landet opfylder de i § 5 b. stillede Betingelser, og som er rede til for et Tidsrum af to Maaneder ad Gangen at forudbetale eller at stille Sikkerhed for Udredelsen af den ifølge § 3 krævede Betaling. For alles Vedkommende er Adgangen dog betinget af, at Anstaltens Overlæge skønner, at Patienten er egnet til Optagelse paa Anstalten.“

Ændringsforslaget sattes først til Forhandling.

Johannes Lou: Det af os paa det konservative Folkepartis Vegne stillede Ændringsforslag er stillet for at hindre en fortsat Uretfærdighed mod den lille Klasse af Medborgere, d. v. s. de ca. 10—15 pCt., der økonomisk staar mellem den Del af Befolkningen, som kan være Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser, og den Befolkningsklasse, for hvem Udgifter ved Sygdom ingen Rolle spiller. Ændringsforslaget gaar i Realiteten ud paa, at det er Sygdomsgraden, der lægges til Grund for Indlæggelsen paa vore Sanatorier, hvorimod det nu er visse økonomiske Forhold, der giver forlods Adgang til Indlæggelse. Da den radikale Regering i 1919 forelagde Lovforslaget om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling, havde Forslagets § 7 nøjagtig den Ordlyd, som vi nu søger at faa gennemført. Paragraffen blev støttet af Sundhedsstyrelsen, og Venstres Ordfører, den nuværende Statsminister, støttede sammen med det konservative Folkeparti kraftigt denne Paragraf og søgte at faa den gennemført; men trods alle de mange smukke Ord var det, da Lovforslaget endelig kom til Behandling, kun det konservative Folkeparti, der stemte for at opretholde Paragraffen i den Form, hvori den forelaa fra den radikale Regerings Side. Grunden hertil var, at Venstre paa det Tidspunkt hævdede, at der ikke var nogen Realitetsforskel mellem den oprindeligt foreslaaede Affattelse og den, der kom til at staa i Loven, idet der var saa rigelig Plads paa vore Sanatorier, at dette Ord „forlods Adgang“ ingen Rolle kom til at spille. Vi troede ikke paa det, og det viste sig da ogsaa, at neppe et Aar efter fremhævede det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen under Finanslovens Behandling, hvorledes han havde truffet Forhold, der viste, at der virkelig grundet paa Lovbestemmelsens Formulering fremkom praktiske Vanskeligheder, naar der i Middelstandshjem kom Tuberkulose til Huse. Den højtærede Justitsminister tilsagde da sin Støtte til, at det blev Sygdomsgraden, der skulde være det afgørende med Hensyn til Indlæggelser paa Sanatorier.

Jeg skal endnu gøre opmærksom paa den Forskel, der er mellem det Synspunkt, hvorfra vor Tuberkuloselovgivning gaar ud nu, og det, som vi anlagde for blot 4—5 Aar siden. Der er neppe nogen Tvivl om, at da vi tog Spørgsmaalet op om Statsstøtte til vore tuberkuløse, var Aarsagen til Statsstøtten i høj Grad, ja, maaske endda fornemmelig den, at vi vilde beskytte de raske mod Tuber